

Н. А. Морозов изхожда от частичното си дешифриране и предлага следното решение: 6 април 540 г. от н.е. [544], т. 6.

Н. С. Келин и Д. В. Денисенко задълбочават анализа и предлагат друго решение: 14 април 1394 г.

Още по-подробно, но също частично, е дешифрирането на Дългия зодиак, извършено от Т. Н. Фоменко, а резултатът е: 7–8 април 1727 г. [МЕТЗ]:3.

Окончателният отговор, получен от Г. В. Носовски и А. Т. Фоменко през 2001 г., ще бъде формулиран малко по-долу.

5. 3. ХОРОСКОПИТЕ НА БРУГШ И ФЛИНДЪРС ПЕТРИ

През 1857 г. известният египтолог Хенри Бругш открива прекрасно запазен „древноегипетски“ дървен саркофаг, сякаш изработен не много отдавна, рис. 2.47. В него има типична „древноегипетска“ мумия [1054]. На вътрешната страна на капака символично е нарисувано небе с планети в съзвездия, тоест хороскоп, вж. „Астрономически анализ на хронологията“, част 2.

Целият ритуал на погребението, особено демотическите надписи, говорят за – и това е мнението на Скалигеровите историци – дълбоката древност на забележителната находка. Самият Бругш я датира около I в. от н.е. [1054].

Демотическите надписи са до фигурите на някои зодиакални съзвездия и назовават планетите, разположени в тях.

Извънредно благоприятна ситуация. Необходимата астрономическа информация е изобразена ясно и правилно от създателите на забележителното „древноегипетско“ погребение.

Всички изследователи на хороскопа, омаяни от предполагаемата древност на демотическите надписи (първи ги разшифрова Акерблед през 1802 г., 20 години преди Шамполион да разшифрова йероглифите), датират паметника към началото на новата ера. После астрономите се опитват да открият хороскопа в историческата епоха, съответна на Скалигеровата хронология за Египет. Без резултат! Както и в случая с Дендерския зодиак, звездното небе – от древността до първите векове от н.е. – нито веднъж не е било такова, каквото е нарисувано на капака на саркофага.

М. А. Вилиев отива малко по-нагоре по времевата ос от другите астрономи. Но и той не постига успех, понеже не подминава първите векове от н.е. Интересното е, че независимо от настояването на Н. А. Морозов, М. А. Вилиев категорично ОТКАЗВА да продължи изчисленията си нататък – към